

Strategia

Grupa Kapitałowa PGNiG zmierza do tego, aby być coraz bardziej nowoczesną organizacją działającą w formule logicznie uporządkowanej i optymalnej grupy kapitałowej, zarządzanej przez cele oraz zorientowanej projektowo na realizację przedsięwzięć.

Strategia

Grupa Kapitałowa PGNiG zmierza do tego, aby być coraz bardziej nowoczesną organizacją działającą w formule logicznie uporządkowanej i optymalnej grupy kapitałowej, zarządzanej przez cele oraz zorientowanej projektowo na realizację przedsięwzięć.

Grupa Kapitałowa PGNiG poszukuje możliwości coraz lepszego wykorzystania efektów synergii i skali, a także dąży do takiego uporządkowania swojej struktury, które zagwarantuje tak wzrost wartości, jak i zminimalizuje ryzyko operacyjne. Oferta produktowa Grupy Kapitałowej PGNiG w coraz większym stopniu opierać się będzie na nowoczesnych rozwiązaniach energetycznych, bazujących na zastosowaniu gazu ziemnego w powiązaniu ze świadczeniem komplementarnych usług. Dla spółki najważniejsza jest dbałość o komfort klientów indywidualnych i biznesowych, stąd szczególny nacisk kładziony jest na niezawodność i ciągłość działania.

Nadrzędnym celem strategicznym jest długofalowy, zrównoważony wzrost wartości, co wymusza systematyczny rozwój na rynku krajowym i międzynarodowym. Dobra kondycja finansowa Grupy Kapitałowej PGNiG oznacza wzrost bezpieczeństwa energetycznego kraju.

Priorytety strategiczne to:

- » zwiększenie skali działalności poprzez wydłużenie łańcucha wartości, obejmującego w sposób kompleksowy wszelkie aktywności – od poszukiwań i pozyskiwania surowców po sprzedaż i serwis u finalnego odbiorcy;
- » zapewnienie nieprzerwanych dostaw gazu ziemnego klientom PGNiG;
- » stworzenie zdywersyfikowanego i stabilnego portfolio dostaw gazu ziemnego;
- » rozwój działalności handlowej;
- » rozwój działalności badawczo-rozwojowej.

Strategia obrotu międzynarodowego

Grupa Kapitałowa PGNiG rozpoczęła realizację projektów skutkujących dywersyfikacją źródeł dostaw, aby uniezależnić się od gazu pochodzącego z jednego kierunku i od jednego dostawcy. Strategia spółki jest przede wszystkim zorientowana na zrównoważenie dostaw gazu ze wschodu zwiększonym wolumenem importu gazu z północy, przy jednoczesnym wzroście wydobycia krajowego.

W celu stworzenia zrównoważonego portfolio dostaw przewidziane są do realizacji następujące projekty:

- » budowa nowej infrastruktury umożliwiającej dostawy gazu do Polski (terminal gazu skroplonego w Świnoujściu, nowe połączenia zapewniające dostęp do złóż norweskich: udział w konsorcjum Skanled oraz budowa gazociągu Baltic Pipe);
- » budowa odpowiedniej struktury kontraktów importowych (zróżnicowany i dopasowany do sytuacji rynkowej charakter zawieranych kontraktów, zmienny udział kontraktów długo – i krótkoterminowych, zapewnienie stabilnych dostaw gazu do Polski po możliwie niskiej cenie).

Równie ważnym z punktu widzenia Grupy Kapitałowej PGNiG elementem strategii obrotu międzynarodowego jest rozpoczęcie prowadzenia transakcji kupna-sprzedaży surowców z wykorzystaniem instrumentów pochodnych na rynkach giełdowych. Oprócz korzyści wynikających z uzyskiwanych marż na międzynarodowej działalności handlowej, działalność taka będzie sprzyjać dywersyfikacji źródeł dostaw gazu i zarządzania ryzykiem, zapewniając konkurencyjność cenową oferty sprzedażowej.

Realizacja strategii

W roku 2007 podjęto wiele działań służących dywersyfikacji źródeł, kierunków i dróg dostaw gazu. W sumie Grupa Kapitałowa PGNiG przeznaczyła na ten cel ponad 1 mld zł.

W kwietniu 2007 roku PGNiG zawiązało spółkę celową Polskie LNG (PLNG), odpowiedzialną za realizację budowy, a w późniejszym okresie – eksploatację terminalu do importu i przerabiania gazu skroplonego w Świnoujściu. 10 stycznia 2008 roku PLNG

podpisało umowę z SNC Lavalin Services Ltd. na wykonanie projektu terminalu LNG.

W ramach realizacji planu zakupu złóż na norweskim szelfie kontynentalnym spółka nabyła 12% udziałów w licencji na złoża Skarv, Snadd i Idun. W maju 2007 roku powołana została spółka zależna PGNiG Norway, odpowiedzialna za realizację tego przedsięwzięcia. Projekt budowy rurociągu Skanled w minionym roku znalazł się w fazie projektowej, a także był przedmiotem modelowania finansowego. 20 czerwca 2007 roku PGNiG przystąpiło i nieodpłatnie objęło 15% udziałów w konsorcjum powołanym do budowy gazociągu Skanled.

Z kolei w ramach realizacji budowy Baltic Pipe PGNiG podpisało umowę o współpracy z Energinet.dk, operatorem systemów przesyłowych, energetycznych i gazowniczych w Danii, oraz z OGP GAZ-SYSTEM SA, polskim operatorem gazociągów przesyłowych.

Strategia poszukiwań i wydobywania

W celu zwiększenia możliwości krajowego wydobywania gazu ziemnego i ropy naftowej, a także ekspansji na rynki międzynarodowe (uzyskanie dostępu do zagranicznych złóż) PGNiG prowadzi zakrojony na szeroką skalę program inwestycyjny, który przyczynia się do wzrostu wartości spółki.

Wydobywanie gazu krajowego jest kluczowym elementem budowania cenowej przewagi konkurencyjnej, jednocześnie wzmacnia bezpieczeństwo dostaw gazu w Polsce. Wzrost wydobywania ropy naftowej natomiast pozwala na uniezależnienie wyników finansowych PGNiG od ryzyka regulacyjnego. Utrzymanie oraz rozwój tych obszarów funkcjonowania, przy jednoczesnym zwiększeniu efektywności, wymaga:

- » zachowania obszarów koncesyjnych w kraju na poziomie 45 – 50 tys. km² (składanie wniosków koncesyjnych na nowe obszary oraz przedłużanie koncesji, których termin ważności minął);
- » zachowania współczynnika odnawialności zasobów na poziomie 1,0 – 1,1 (prowadzenie na terenie kraju prac sejsmicznych pozwalających na lepsze rozpoznanie budowy geologicznej).

Poza wydobywaniem krajowym ważnym elementem rozbudowy potencjału zasobów własnych jest zdobywanie dostępu do złóż zagranicznych i wejście na międzynarodowe rynki. W tym celu Grupa Kapitałowa PGNiG będzie uczestniczyć w rundach przetargowych na koncesje poszukiwawczo-wydobywcze oraz zawiązywać alianse z innymi koncernami, co znacząco ogranicza ryzyko przedsięwzięć oraz ułatwia dostęp do rynków. Obecnie planowana jest współpraca z przedstawicielami narodowych koncernów paliwowych, której celem będzie pozyskanie

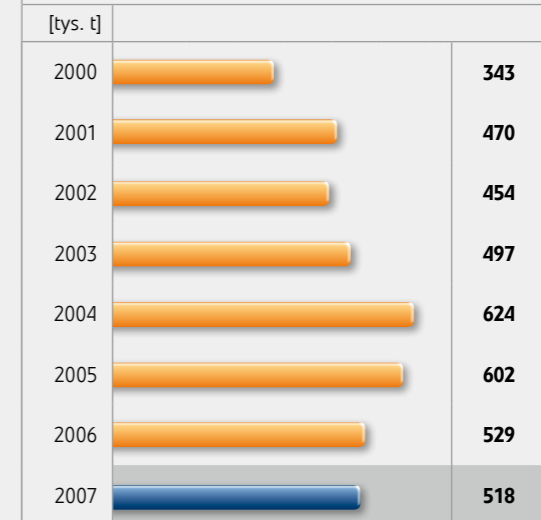
aktywów naftowych. PGNiG będzie się także starać o udziały w koncesjach lub innego typu przedsięwzięciach poszukiwawczo-wydobywczych bezpośrednio od firm zainteresowanych ich zbyciem.

Realizacja strategii

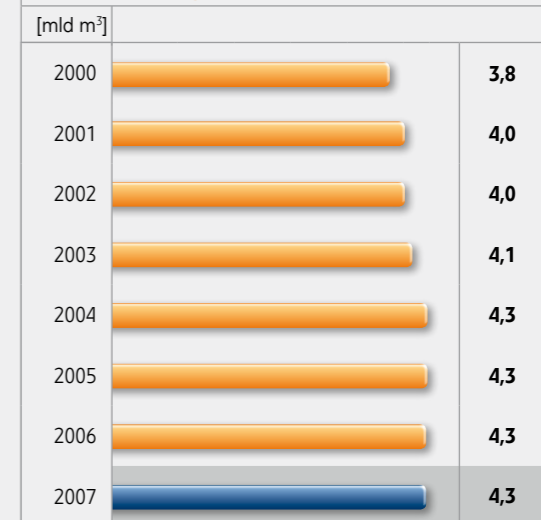
W ramach uzyskania dostępu do zagranicznych złóż PGNiG objęło już 12% udziałów w koncesji poszukiwawczo-wydobywczej złóż Skarv, Snadd i Idun na Morzu Północnym. Spółka nadal będzie prowadziła podobne działania w innych krajach – w Libii, Algierii, Egipcie, Pakistanie czy w Danii. Dzięki tym przedsięwzięciom Grupa Kapitałowa PGNiG jest postrzegana jako aktywny i silny partner.

Spółki serwisowe należące do Grupy Kapitałowej PGNiG z powodzeniem prowadzą prace na rynkach międzynarodowych. Wypracowana przez nie marka sprzyja rozwojowi ich działalności zarówno na obszarach rozpoznanych, jak i nowych. Oprócz wspomnianego już zakupu licencji na norweskim szelfie kontynentalnym, Grupa Kapitałowa PGNiG w 2007 roku była obecna między innymi w Libii (wygrany przetarg na koncesję poszukiwawczą w basenie naftowym Murzuq), w Egipcie (wygrany przetarg na koncesję Bahariya). W ramach zaś zwiększenia wydobywania gazu krajowego, jednym z najważniejszych zadań zrealizowanych w 2007 roku było zagospodarowanie złoża gazu ziemnego Jasionka I (etap I) oraz połączenie OZG Jasionka I Stobiernia–Terliczka gazociągami przesyłowym. W ciągu roku wykonano w kraju wiercenia na długości 52 tys. m, a prace wiertnicze były prowadzone w 31 otworach. Ogółem w 2007 roku na prace poszukiwawcze w kraju i za granicą spółka przeznaczyła 477 mln zł.

» Wydobywanie ropy naftowej w latach 2000–2007

» Wydobywanie gazu w latach 2000–2007

Strategia magazynowania

Grupa Kapitałowa PGNiG jest liderem na rynku gazu ziemnego w Polsce oraz właścicielem wszystkich krajowych magazynów włączonych do systemu gazowniczego. Posiadane obecnie pojemności magazynowe pozwalają Grupie Kapitałowej PGNiG na zapewnienie rezerw gazu ziemnego na wypadek krótkotrwałych przerw w dostawach oraz na wyrównywanie sezonowej nierównomierności poboru. Jednakże, aby w pełni zaspokoić potrzeby związane z obsługą nietypowych wzrostów szczytowego zapotrzebowania, niezbędna jest rozbudowa powierzchni magazynowej.

Rozbudowa podziemnych magazynów gazu (PMG) pozwoli na zwiększenie bezpieczeństwa oraz ciągłości dostaw gazu do klientów, co jest ważnym elementem budowania wiarygodności Grupy Kapitałowej PGNiG jako dostawcy i jednym z kluczowych czynników przewagi konkurencyjnej na rynku. Umożliwi to również osiągnięcie wymaganej ustawą ilości zapasów gazu ziemnego w magazynach.

Łączna pojemność czynna magazynów gazu ziemnego w Polsce wynosi obecnie około 1,66 mld m³. Rozbudowa pojemności magazynowej na gaz wysokometanowy o dodatkowe 0,9 mld m³ (do

wielkości rzędu 2,6 mld m³) jest przewidziana do roku 2012. Przedsięwzięcie to pozwoli na wypełnienie zapisów ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym. Łączna pojemność magazynów (wraz z magazynami na gaz zaazotowany) wyniesie 2,8 mld m³.

Przedsięwzięcia związane z rozbudową podziemnych magazynów gazu są zgodne ze strategią bezpieczeństwa energetycznego kraju oraz z programami realizowanym na poziomach krajowym i wspólnotowym. Wpisują się zarówno w program operacyjny *Infrastruktura i środowisko* na lata 2007–2013, jak i w *Narodowe strategiczne ramy odniesienia* na lata 2007–2013 (*Narodowa strategia spójności*), politykę energetyczną Polski do 2025 roku oraz strategię liźbońską. W związku z tym Grupa Kapitałowa PGNiG podjęła starania o wsparcie finansowe tych projektów ze środków Unii Europejskiej.

Przewidywane koszty rozbudowy pojemności magazynowych do roku 2012 wyniosą około 2 mld zł.

Realizacja strategii

W roku 2007, w ramach realizacji strategii rozbudowy pojemności magazynowych zakończono modernizację części napowierzchniowej PMG Swarzędów, a także prowadzono prace mające na celu zwiększenie pojemności czynnej magazynów Wierzchowice, Mogilno i Strachocina. Rozpoczęto również prace przygotowawcze w związku z budową PMG Kosakowo poprzez ługowanie kawern, budowę instalacji oraz połączenie z systemem gazowniczym. Ogółem w minionym roku na inwestycje związane z podziemnymi magazynami gazu spółka przeznaczyła 61,2 mln zł.

Strategia dystrybucji

Priorytetem w działaniach inwestycyjnych Operatorów Systemów Dystrybucyjnych jest optymalny rozwój sieci dystrybucyjnej poprzez przyłączenie nowych klientów. Spółki te poprzez rozbudowę sieci gazowych na terenie gmin leżących w zasięgu sieci przesyłowych i dystrybucyjnych będą zagęszczać swoją sieć oraz gazyfikować poszczególne miejscowości. Działania te będą poprzedzone analizami rynkowymi atrakcyjności inwestycyjnej tych obszarów geograficznych.

Na rozbudowę infrastruktury dystrybucyjnej PGNiG może pozyskać fundusze unijne w ramach programu operacyjnego *Infrastruktura i środowisko*. W celu efektywnego wykorzystania tych funduszy spółki OSD będą aktywnie uczestniczyć w tworzeniu projektów samorządowych zakładających gazyfikację

lub rozbudowę istniejącej już sieci na terenach charakteryzujących się dużym potencjałem.

Kolejnym ważnym celem strategicznym w zakresie dystrybucji jest ciągłość oraz wzrost przychodów ze świadczonych usług. Ten rodzaj działalności ma charakter regulowany, charakteryzuje się długotrwałym procesem inwestycyjnym, stąd też konieczne jest stworzenie odpowiednich mechanizmów gwarantujących stabilny wzrost przychodów.

Dystrybucja odgrywa istotną rolę w budowaniu wartości Grupy Kapitałowej PGNiG. Z tego też powodu spółki OSD nie mogą koncentrować się tylko na wzroście przychodów – muszą także optymalizować swoje koszty, zachowując odpowiednie standardy jakości dostaw gazu ziemnego. Aby to

osiągnąć, konieczne jest efektywne zarządzanie majątkiem sieciowym, a także wdrożenie następujących systemów: zintegrowanego systemu zarządzania jakością, środowiskiem, bezpieczeństwem i higieną pracy (według norm ISO), zintegrowanego systemu bilingowego oraz systemu zarządzania ryzykiem zmian pogody.

Realizacja strategii

Rok 2007 był przełomowy dla segmentu Dystrybucja. W wyniku prawnego rozdzielenia dystrybucji od działalności handlowej wydzieleni zostali Operatorzy Systemu Dystrybucyjnego. Tym samym segment uzyskał niezależność działania. Każdej z sześciu spółek dystrybucyjnych został przydzielony terytorialny zasięg działalności oraz zakres zadań operacyjnych, co jest fundamentem realizacji omówionej strategii.

Rodzaje ryzyk działalności

Strategia handlu

Istotnym elementem strategii Grupy Kapitałowej PGNiG są przyszłe działania handlowe. Utrzymanie dominującej pozycji na rynku wymaga podjęcia przez spółkę działań zmierzających do poszerzenia bazy odbiorców gazu, segmentacji klientów oraz budowy trwałych relacji z nimi.

Zwiększeniu liczby odbiorców, zarówno indywidualnych, jak i instytucjonalnych, będą sprzyjać aliance zawierane z firmami z sektora elektroenergetycznego. Cel ten będzie również realizowany poprzez gazyfikację nowych obszarów Polski, nieobjętych dotąd działaniem PGNiG oraz poprzez wykorzystanie nowych dróg i sposobów dostaw gazu takich jak gazociągi wirtualne. Pozwalają one dotrzeć do odbiorców niewłączonych do sieci gazowej poprzez dostarczanie skroplonego gazu LNG transportem kolejowym lub samochodowym. Przeprowadzenie segmentacji klientów opartej na nowoczesnych zasadach pozwoli na zidentyfikowanie najbardziej atrakcyjnych i perspektywicznych grup odbiorców, na całym rynku. Ułatwi również skonstruowanie odpowiedniej oferty produktowo-usługowej przeznaczonej dla konkretnych grup konsumentów. W ramach podjętych działań segmentacyjnych będą uwzględniane nowoczesne kryteria oceny poszczególnych grup klientów: wolumen dostaw gazu, równomierność poboru, sezonowość, rentowność, atrakcyjność branży, perspektywy rozwoju czy wrażliwość na oferty konkurencji.

Działalność handlowa będzie również wspierana przez ciągłe doskonalenie relacji z klientami poprzez identyfikację indywidualnych potrzeb odbiorców oraz elastyczne kształtowanie oferty, zgodnej z oczekiwaniami klientów. W ramach tych działań prowadzone są obecnie prace nad standaryzacją obsługi klienta. Najważniejszym celem jest bowiem zbudowanie trwałych związków z klientami, z najbardziej atrakcyjnych segmentów.

Aby zaspokoić rosnące potrzeby klientów Grupy Kapitałowej PGNiG, planowane jest poszerzenie oferty produktowej. Dodatkową korzyścią będzie zmniejszenie ryzyka prowadzonej działalności. Znaczną część przychodów Grupy Kapitałowej PGNiG stanowi sprzedaż gazu i usług pokrewnych, którą obejmują regulacje URE. Wchodzenie w nowe, nieregulowane segmenty rynku pozwala PGNiG nie tylko na generowanie dodatkowej wartości, ale również korzystnie wpływa na poziom ryzyka. Rozszerzenie oferty wymaga sformułowania nowej polityki handlowej, odzwierciedlającej nowoczesne podejście zarówno do klientów, jak i do oferowanych produktów oraz usług.

Realizacja strategii

W ramach realizacji strategii rozwoju działalności handlowej, w 2007 roku przekształcono strukturę Grupy Kapitałowej PGNiG. Przeprowadzona integracja obrotu detalicznego miała pozytywny wpływ na poprawę jakości oraz standaryzację obsługi klienta.

Do najważniejszych zidentyfikowanych rodzajów ryzyk w Grupie Kapitałowej PGNiG należą: ryzyko regulacyjne, ryzyko rynkowo-walutowe, ryzyko opóźnień prac poszukiwawczych i planowanych projektów oraz ryzyko szacowania nakładów na prace inwestycyjne.

Ryzyko regulacyjne

Podstawowe ryzyko taryfowe jest związane z niedostosowaniem przepisów wykonawczych do aktów nadrzędnych – ustaw – obowiązujących na rynku gazu. Sytuacja taka miała miejsce na przełomie 2007 i 2008 roku, kiedy to z powodu niewydania rozporządzenia taryfowego dostosowanego do znowelizowanego prawa energetycznego, przedłużone zostało postępowanie w sprawie zatwierdzenia Taryfy dla paliw gazowych nr 1/2008.

W roku 2008 należy oczekiwać kolejnych zmian w przepisach prawnych regulujących działalność sektora gazowniczego. Przede wszystkim znowelizowana zostanie Ustawa o prawie energetycznym w zakresie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego. Wejście w życie ustawy wymusi kolejną nowelizację rozporządzenia taryfowego.

Ryzyko rynkowo-walutowe

Ceny gazu z importu ustalane w dolarach amerykańskich i w euro, kształtowane są według formuł indeksacyjnych, opartych na cenach produktów ropopochodnych. Zmiany kursów walutowych oraz cen produktów ropopochodnych znacząco wpływają na wysokość kosztów pozyskania gazu z importu. Rynek ropy i produktów ropopochodnych w ostatnim czasie jest mało przewidywalny z uwagi na ciągłe zmiany cen. Znaczące wahania cen paliw na rynku międzynarodowym wpływają na fluktuację cen zakupu gazu z importu. Dlatego też dokładna prognoza poziomu ceny gazu ziemnego obciążona jest wysokim ryzykiem błędu.

Ryzyko opóźnień prac poszukiwawczych

Uzyskanie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej oraz gazu ziemnego w myśl aktualnych przepisów prawa trwa od roku do półtora. Ponadto przed rozpoczęciem prac terenowych konieczne jest uzyskanie podstaw formalnoprawnych do wejścia w teren, spełnienie wymogów w dziedzinie ochrony środowiska oraz przestrzeganie przepisów w zakresie przeprowadzania przetargów na wykonawcę prac.

Do momentu podpisania umowy z wykonawcą prac wpływają kolejne miesiące. Czynniki te stwarzają ryzyko opóźnień prac poszukiwawczych.

Ryzyko wzrostu kosztów prac poszukiwawczych

Na kapitałochłonność prac poszukiwawczych mają wpływ ceny nośników energii oraz materiałów. Koszty prac poszukiwawczych są szczególnie wrażliwe na zmiany poziomu cen stali, które przekładają się na ceny rur okładzinowych i wydobywczych stosowanych w pracach wiertniczych. Wzrost cen energii i materiałów powoduje również wzrost cen prac poszukiwawczych.

Ryzyko opóźnień projektów inwestycyjnych

Sprawy formalnoprawne niezależne od PGNiG, związane między innymi z brakiem uchwalonych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego przez jednostki samorządu terytorialnego, problemami z wprowadzeniem do nich inwestycji, a także uzyskiwaniem decyzji administracyjnych lub innych istotnie opóźniają działania inwestycyjne. Ponadto obowiązek stosowania ustawy o prawie zamówień publicznych często wpływa na wydłużenie procedury przetargowej. Odwołania lub skargi oferentów skutkują długotrwałym postępowaniem sądowym, co w konsekwencji opóźnia realizację projektu inwestycyjnego.

Ryzyko szacowania nakładów na prace inwestycyjne

Przedłużający się proces inwestycyjny zwiększa ryzyko związane z szacowaniem nakładów na prace inwestycyjne. Wiele czynników, na przykład wahania cen surowców i materiałów (szczególnie stali), konieczność spełnienia wymogów w zakresie bezpieczeństwa osób i mienia oraz ochrony środowiska (Natura 2000), nieprzewidziane zdarzenia i konkurencja na rynku powodują, że szacowane nakłady finansowe na inwestycje mogą istotnie odbiegać od przyjętych w planie inwestycyjnym założeń. Ponadto znaczący wzrost cen powoduje konieczność zmian umów z wykonawcami, co jest kolejną przyczyną opóźnień.

Ryzyko odpływu wysoko wykwalifikowanej kadry

Obecność firm zagranicznych na polskim rynku nasiliła zjawisko przejmowania wysoko wyspecjalizowanych pracowników o bogatym doświadczeniu zawodowym. Ryzyko to jest wysokie zwłaszcza w przypadku specjalistów zajmujących się poszukiwaniem złóż gazu ziemnego i ropy naftowej.

Otoczenie regulacyjne

Działalność Grupy Kapitałowej PGNiG regulują następujące akty prawne:

- » Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 roku prawo energetyczne (Dz. U. 2003, nr 153, poz. 1504 z późniejszymi zmianami) – w odniesieniu do działalności w zakresie obrotu paliwami gazowymi, dystrybucji gazu oraz magazynowania paliw gazowych;
- » Ustawa z dnia 16 lutego 2007 roku o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. 2007, nr 52, poz. 343) – w odniesieniu do działalności związanej z obrotem gazem ziemnym z zagranicą;
- » Ustawa z dnia 4 lutego 1994 roku prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. 1994, nr 27, poz. 96 z późniejszymi zmianami) – w odniesieniu do działalności wydobywczej i prowadzonej w jej ramach sprzedaży gazu.

Działalność gospodarcza w zakresie poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopaliny, ich wydobywania ze złóż, bezbiornikowego magazynowania substancji oraz składowania odpadów w górotworze, w tym w podziemnych wyrobiskach górniczych, wymaga uzyskania koncesji Ministerstwa Środowiska.

Według stanu na 31 grudnia 2007 roku PGNiG posiadało:

- » 67 koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego;
- » 213 koncesji na wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż;
- » 8 koncesji na podziemne magazynowanie gazu (PMG);
- » 4 koncesje na składowanie odpadów.

Polityka taryfowa

Rynek gazu w Polsce jest regulowany przez Urząd Regulacji Energetyki. Regulacja ta polega przede wszystkim na ustalaniu taryf, których poziom decyduje o możliwości uzyskania przychodów uwzględniających uzasadnione koszty oraz zwrot z zaangażowanego kapitału. Stąd Grupa Kapitałowa PGNiG za kluczowe dla swojej polityki cenowej uznaje niezależnienie przychodów spółki od tych regulacji. Obecnie wielkość przychodów zależy głównie od poziomu cen sprzedaży paliwa, które są regulowane urzędowo i bezpośrednio związane ze stosowaną metodologią kształtowania taryf. Zasady ustalania taryf określają przepisy wykonawcze do prawa energetycznego, przede wszystkim rozporządzenie taryfowe.

W stosowanej metodologii kształtowania taryf ceny i stawki opłat są określane na podstawie prognozowanych kosztów oraz planowanych wielkości sprzedaży gazu ziemnego, przy czym uwzględniane są koszty pozyskania gazu ze wszystkich możliwych kierunków dostaw paliw gazowych – zarówno z importu, jak i z wydobycia krajowego. W praktyce oznacza to, że regulacji cen podlega zarówno działalność obrotu z zagranicą, jak i wydobycie krajowe. Uwzględnienie tych dwóch źródeł kosztów przy kalkulacji taryf, przy aktualnych wyższych poziomach cen zakupu gazu z importu, skutkowało ustaleniem ceny taryfowej stosowanej w rozliczeniach z odbiorcami na poziomie niższym, niż wynikałoby to z kosztów zakupu paliw z importu.

W roku 2007 cena sprzedaży gazu była kształtowana na podstawie Taryfy dla paliw gazowych nr 4 zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w dniu 17 marca 2006 roku. Zgodnie z decyzją z 15 grudnia 2006 roku okres obowiązywania taryfy został przedłużony do 31 marca 2007 roku wraz z zatwierdzeniem nowej ceny za paliwa gazowe. W wyniku zmiany taryfy od 1 stycznia 2007 roku ceny za paliwo gazowe wzrosły o 9,9%. W marcu 2007 roku została wydana kolejna decyzja o przedłużeniu do 30 września 2007 roku obowiązującej w I kwartale 2007 roku taryfy. Ze względu na przeprowadzanie procesu integracji obrotu, a także brak aktów wykonawczych do obowiązującego prawa energetycznego, PGNiG zwróciło się o przedłużenie obowiązywania taryfy dla paliw gazowych do końca 2007 roku. Wniosek spółki został zaakceptowany 17 sierpnia 2007 roku.

14 listopada 2007 roku PGNiG wystąpiło z wnioskiem o zatwierdzenie Taryfy dla paliw gazowych nr 1/2008 na okres I kwartału 2008 roku. Brak nowelizacji rozporządzeń wykonawczych spowodował, że proces zatwierdzenia taryfy rozpoczął się dopiero 20 lutego 2008 roku, wraz z wejściem w życie nowego Rozporządzenia z dnia 6 lutego 2008 roku Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf dla paliw gazowych oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi. Tego samego dnia PGNiG dokonało korekty wniosku taryfowego dostosowanego do wymogów rozporządzenia wraz ze zmianą terminu obowiązywania taryfy. 10 kwietnia 2008 roku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdził Taryfę dla paliw gazowych nr 1/2008, w efekcie czego hurtowa cena za paliwo gazowe wzrosła od 25 kwietnia 2008 roku o 15,34%. W przypadku uwzględnienia stawki opłaty za przesyłanie gazu sieciami SGT EuRoPol GAZ (obecnie wliczanymi do hurtowej ceny paliwa gazowego) średni wzrost taryfy dla gazu wysokometanowego wyniósł 14,3%.

Taryfa dla paliw gazowych nr 1/2008 dla PGNiG, które od 1 października 2007 roku dostarcza paliwa gazowe w ramach umów kompleksowych zarówno odbiorcom przyłączonym do sieci przesyłowej, jak i przyłączonym do sieci dystrybucyjnych, zawiera:

- » cenę paliwa gazowego (z uwzględnieniem kosztu przesyłu sieciami SGT EuRoPol GAZ);
- » stawkę opłat abonamentowych za handlową obsługę odbiorców;
- » stawkę sieciową za transport paliw;
- » stawkę za magazynowanie gazu wysokometanowego.

